

Sînteți invitat la Teatrul de poezie!

Nicicînd poezia nu a fost mai la ea acasă, ca în aceste zile, premergătoare altor importante acțiuni, altor istorice comemorări, nicicînd poezia nu și-a găsit mai exact locul și nu și-a aflat mai bine rostul, ca în aceste ceasuri fierbinți pentru întregul nostru popor, constructor al societății socialiste, pentru întreaga noastră națiune, apărătoare a independenței sale. Deschizi ziarul, citești o poezie. Răsfoiești o revistă, citești poezii. Orice manifestare importantă e însoțită de versuri. De la Eminescu, Alecsandri, Coșbuc, Arghezi, Labiș, pînă la cei mai tineri poeți ai zilelor noastre.

Poate niciodată poezia nu a fost slujită cu atîta credință și cu atîta înflăcărare de oamenii teatrului. Nu e zi să nu auzim la radio, să nu vedem la televizor pe actorii noștri rostind, cu talentul lor special pentru ceea ce numim recitare, cele mai bune versuri care s-au scris și se scriu la noi. Să recunoaștem, și să ne mindrim cu această constatare, prin actori — pe scenă, la radio, la televizor, pe estradă, în parcuri, pe stadioane chiar — poezia sare, din pagina tipărită, mai sus, în mulțime. Poezia politică, poezia patriotică: poezia în înțelesul ei cel mai vrednic de luat în seamă. Poezia — factor formativ și activizator al conștiinței socialiste. Sint versuri pe care le des-

coperi cu uimire în întreaga lor substanță densă, abia atunci cînd le ascuți spuse de un actor cu har. Sint altele pe care le citești și parcă le-ai dori rostite de un cor, de pe o tribună înaltă.

Una e să-ți preumbli prietena pe sub magnolia, șoptindu-i aproape de ureche „De cîte ori, iubito...”, și alta e să fii cu ea alături de alte cîteva sute ca voi și să-l auziți pe Cozorici bubuind: „Mircea însuși mină-n luptă vijelia-ngrozitoare...”

Dar unde poți să-l auzi? Televiziunea, Radiodifuziunea își fac datoria față de poezie cu prisosință. Teatrele se arată pline de solitudine față de fiecare moment festiv al existenței noastre. Vrednice inițiative personale sint patronate generos de cîte un teatru. Cîndva, nu de mult „Tăndărică” inițiasc, entuziasc, „Nocturnele”, Există cenecluri de poezie; există studiouri de poezie; există chiar un Teatru de poezie pe lingă o bibliotecă municipală.

Îmi stăruie în amintire cîteva admirabile recitaluri de poezie realizate de studenții I.A.T.C. sub conducerea profesorilor lor. Nu uit nici Gala recitalurilor de la Bacău, unde un loc preponderent îl ocupă, firește, poezia.

Mari actori ne-au regulat cu spectacole alcătuite în întregime din versuri: mai de mult, George Vrăca, Ludovic Antal; mai de curînd, Irina

Răchițeanu-Sirianu, Emil Botta. Pe Cozorici l-am auzit însoțind-o din culise pe Silvia Popovici într-o reprezentare recentă. Mai rar, prin A.T.M., excelenți recitatori ne introduc în universul poeziei. E vremea să ne întrebăm dacă nu e necesar să se asigure un cadru de permanență și de organizare a poeziei interpretate. Cu alte cuvinte, e vremea să găsim formula care să faciliteze în mod constant și continuu drumul poeziei către marea publică. O poate face foarte bine spectacolul de poezie. O poate face un Teatru de poezie. De poezie politică și patriotică. Nu mă gîndesc, de bună seamă, la înființarea unui nou teatru. Ideea îmi apare, din multe puncte de vedere, dezavantajoasă. Mă gîndesc doar la asumarea tutelării spectacolelor de poezie de către un teatru capabil (și dispus) să o facă. Nu am intenția, și cu atît mai puțin competența să dau soluții organizatorice. Ofer, dacă îmi e îngăduit, cîteva sugestii. Să zicem că un teatru — oricare din teatrele importante ale Capitalei — își ia răspunderea tutelării unei asemenea inițiative; și prevede în programul său cultural recitaluri, individuale sau colective, de poezie; și prospectează potențialul de interpreți din toate celelalte teatre; și preia, preluînd la nevoie, propunerile care se vor ivi; și patronază, în înțelesul că înlesnește și dirijează buna realizare a spectacolului (sau spectacolelor); și face tot ce-i stă în puteri ca să deschidă drum către public acestor spectacole. Atunci — și asta poate fi foarte curînd — vom putea citi pe afișe: „Sînteți invitați la spectacolul Teatrului de poezie...”